Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

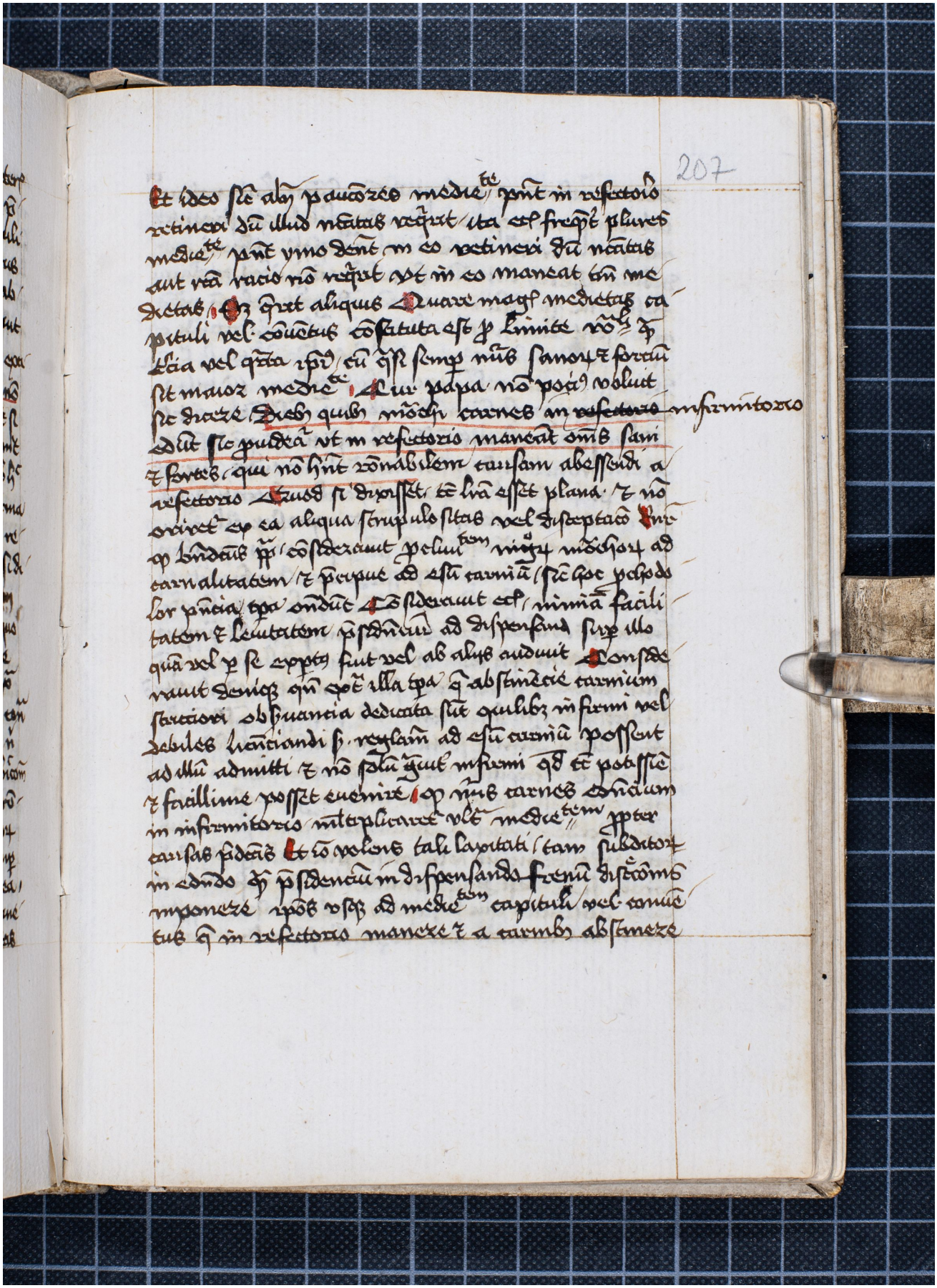

207

Et ideo sicut alij pauciores medicinam sunt in refectorio
retinere dum illud necessitas requirit, ita etiam frequentius plures
medicinam sunt primo dicent in eo retinere dum necessitas
aut rei racio non requirit, vt in eo maneat tam me
dicinalis, ergo quare aliquis. Quare magis medicinalis ca
pituli vel conuentus constituta est per Limite non quam
ratio vel certa ipsi, cum ipsi semper nimis sanorum et fortium
sit maior medicinam. Cum papa non potuit voluit
sic dicere. Dicit quibus monachis carnes in refectorio infirmitorio
debent sic prudenter vt in refectorio maneat omnis sani
et fortes, qui non habent rationabilem causam abstinendi a
refectorio. Quod si diposset, et hic esset plana, et non
oriret ex ea aliqua scrupulositas vel disceptacio. Inde
ex bindaus pp considerant velum non magis medicinam ad
carnis alitatem et precipue ad esu carnium, sicut ipse pcipdo
lor pnicia tpa ondut. Considerant etiam, minima facili
tatem et lenitatem psidencie ad dispensandum super illo
quia vel per se exortus fuit vel ab alijs audiuit. Consde
rant denique qm qet illa tpa q abstinencie carnium
sanctorum obseruancia dedicata sit quibus in firmi vel
debiles licenciandi p regulam ad esu carnium possent
ad illum admitti et non solum quod in firmi qd et potissime
et fratrum posset euenire ex nimis carnes comedendum
in infirmitorio multiplicare vel medicinam propter
causas predictas. Et to volens tali laxitati tam subditorum
in edendo qm psidencia in dispensando frenum discrecionis
imponere ipos vsq ad medicinam capitulum vel conuen
tus q in refectorio manere et a carnibus abstinere